

Manifestatie 14 juni 2003

Welkom aan allen, eensgezinde vrienden, schippers zonder grenzen.

Wij zijn hier, de Heek uit Galicia, , Horsmakrelen uit de golf van Gascogne, zeebarbeel uit Italië en kabeljauw uit de Noordzee, paling uit de Baltische staten, goudmakreel uit Catalonië en zalm uit de rivieren van Ierland, haring uit de fjorden en sardientjes uit de Rias en de S Jacobschelpen uit Bretagne, garnaal uit Friesland en de zandspiering en de vissen en weekdieren die hier te gast zijn uit andere streken, die hier leven of hier worden geboren en opgroeien.

Wij zijn hier om ons gemeenschappelijk terrein, de oceaan te verdedigen, om de oneerlijke behandeling die we kregen uit te schreeuwen, om langs de golven van de Belgische zee met het schuim op onze lippen onze eisen, onze verlangens en onze illusies te uiten van vrije autonome vissers. Wij zijn hier om onze andere mening uit te schreeuwen, om druk te zetten op de politieke macht opdat ze zo snel mogelijk maatregelen zou nemen om de resterende olie in het wrak van de Prestige te verwijderen en uiteraard ook voor de kusten van Galicia. We horen thuis in Galicia, maar het is er vuil, we kunnen niet nog een jaar wachten.

We zijn hier, ook om onze teleurstelling uit te drukken wat betreft de zwakke oplossingen van het Europees Parlement om voor altijd de enkelwandige tankers te verbieden, niet alleen bij ons in Galicia maar over de hele wereld.

We willen voor ons Europese vissers hetzelfde als voor de Japanse Sardijnen, de heilbot uit Alaska en de Pinguïns van Antarctica als voor de Caraïbische kreeft.

Dit is geen oproep tot oorlog maar we haten zowel de olie als zij die de arrogantie van die oliemacht hebben en misbruiken. Vernieling ligt niet in onze natuur.

We zullen komen om te overtuigen, om de bellen te laten rinkelen over ons 'niet akkoord zijn', we zoeken zuurstof en frisse lucht. We komen om te spreken en ideeën uit te wisselen over onze gemeenschappelijke belangen.

Wij komen om ons noodzakelijk bestaan te ondersteunen en, ook beste kameraden van de zee, om het Gallisch te spreken, doorspekt met Latijn, vol met woorden, ritmes en maten. Wij zien hier om een feest te vieren, om te zingen, te dansen en mensen tegen te komen zodat we straks blij naar huis kunnen gaan, vol hoop.

Maar laat ons voor het feest begint, vrienden schippers, nog eens helder en klaar roepen dat de toekomst aan ons is en dat we redenen hebben om onafhankelijke vrije vissers te zijn.....**NUNCA MAIS.**